

— OPENHARTIG —

“Na de transitie ben je niet altijd in één klap weer gelukkig”

Door **Gastredacteur**
OPENHARTIG | 28.03.19

31 maart is het International Transgender Day Of Visibility. Nog voor de fysieke transitie, ontbolsterde Sarah volledig dankzij een simpele cursus visagie. “Voor het eerst voelde ik me volledig thuis in een groep. Ik mocht mezelf uiten als wie ik ben.” Tekst: Deborah Sevmus.

Is puber kwam Sarah (44), vroeger Steven, erachter dat ze in het verkeerde lichaam was geboren. Haar relaties met vrouwen liepen steeds op de

Charlie Magazine gebruikt cookies om je surf-ervaring te verbeteren. We gaan ervan uit dat je daarmee akkoord gaat. Je kan hier meer informatie lezen over onze 'cookie-policy'.

Die koekjes zijn ok!

Nope, ik wil geen cookies

“Ik was dertien jaar toen ik voor het eerst voelde dat er iets niet klopte. De kleren die ik droeg voelden niet lekker. Ik was eerder geïnteresseerd in ‘meisjesdingen’ dan ‘jongensdingen’. Zo voelde ik me ook instinctief beter begrepen en veiliger onder meisjes dan onder jongens. Tijdens mijn puberteit en tienerjaren vertelde ik dat wel eens vluchtig tegen een vriend of vriendin, maar dat kwam zelden voor. Heel af en toe zei ik mijn ouders dat het lichaam waarin ik zat niet klopte. Maar er echt open over praten met mijn ouders durfde ik niet. In die tijd heerste er nog een enorm taboe op het begrip transvrouw. Uit angst om niet begrepen te worden, hield ik het dan maar voor mezelf.

“Als cipier hoorde ik bij het mannenclubje waar alles draaide rond prestatie en bewijsdrang.”

Als jongvolwassene kon ik wel bij mijn huisdokter terecht voor een gesprek. Hij toonde begrip voor de situatie en zei dat het nu echt tijd werd om een serieus gesprek te voeren met mijn ouders. Ondanks zijn steun wou ik er niet over praten uit schrik voor hun reactie. Later, toen ik wat ouder was, stelde een vriendin voor om samen naar een psycholoog te gaan. Voor het eerst had ik het gevoel dat ik het aandurfde om te vechten voor mijn echte identiteit. Een maand voor het gesprek bij de psycholoog verongelukte mijn vriendin en overleed ze aan haar verwondingen. De moed zakte me in de schoenen en ik besloot om het te laten rusten.

Zo verdween het onderwerp stilletjes steeds meer naar de achtergrond, terwijl ik me alleen maar slechter en wanhopiger begon te voelen. Op mijn werk

snel op dat ik niet dezelfde technische bagage had als mijn collega's, en niets had met de typische mannelijke onderwerpen zoals klussen in huis en

Charlie Magazine gebruikt cookies om je surf-ervaring te verbeteren. We gaan ervan uit dat je daarmee akkoord gaat. Je kan hier meer informatie lezen over onze 'cookie-policy'.

Die koekjes zijn ok!

Nope, ik wil geen cookies

Doordat ik constant mijn ware identiteit moest verbergen, ging ik er bijna aan onderdoor. Toch hield ik mijn leven en identiteit als man vol. Pas na een huwelijk van vier jaar waaruit een zoontje was voortgekomen, realiseerde ik me dat de situatie zo niet langer kon blijven duren. Mijn partner, met wie ik al een tijdje samen was, wist vanaf het begin van de relatie dat in het lichaam van Steven eigenlijk een Sarah verborgen zat. Het vrouwelijker kleden en gedragen als vrouw was voor mijn toenmalige partner geen probleem. Maar door haar conservatieve achtergrond wuifde ook zij de gesprekken weg over het ondernemen van verdere stappen zoals operaties en het dragen van make-up.

“Als man ben je nooit in aanraking gekomen met make-up, dus wanneer je je als vrouw voor het eerst opmaakt gaat er een wereld voor je open.”

Rond diezelfde periode besloot ik mij in te schrijven voor een cursus visagie,

ging ineens een wereld voor me open. Als vrouw word je al snel aangeleerd wat make-up is, waar het voor dient en hoe je jezelf er op je mooiste kunt laten

Charlie Magazine gebruikt cookies om je surf-ervaring te verbeteren. We gaan ervan uit dat je daarmee akkoord gaat. Je kan hier meer informatie lezen over onze 'cookie-policy'.

Die koekjes zijn ok!

Nope, ik wil geen cookies

het niet langer om een identiteit vanuit een bepaald karakter neer te zetten, maar een gezicht op die identiteit te plakken. Ik mocht voor het eerst mezelf uiten als vrouw en ik werd geaccepteerd door de mensen rondom mij.

Al die jaren had ik mijn ware identiteit aan de kant gezet en mezelf wijsgemaakt dat het gewoon te maken had met een bepaalde gedachtegang. Ik moest en zou me kunnen aanpassen aan het lijf dat ik had gekregen, maar nu pas voor het eerst werd mijn gevoel, dat ik niet in het juiste lichaam was geboren, ook effectief bevestigd. Wat ik leerde tijdens de cursus oefende ik thuis meermaals

leerde ik hoe je een gelaat er beter kon laten uitkomen. Zo leerde ik steeds beter hoe ik mijn mannelijke kenmerken kon verbergen, terwijl ik mijn

Charlie Magazine gebruikt cookies om je surf-ervaring te verbeteren. We gaan ervan uit dat je daarmee akkoord gaat. Je kan hier meer informatie lezen over onze 'cookie-policy'.

Die koekjes zijn ok!

Nope, ik wil geen cookies

met het innemen van anti-mannelijke hormonen na mijn castratie, die vrij snel plaatsvond. Daarna volgden een dertigtal laserontharingsessies in de borst- en baardzone.

Ik zag mijn lichaam zienderogen veranderen en kreeg door de hormonen steeds meer vrouwelijke kenmerken. In 2017 en 2018 volgden op veertien maanden tijd drie loodzware operaties. Ik werd geopereerd aan mijn stembanden, zodat ik een hogere stem zou krijgen. Ook volgden er heel wat sessies logopedie. De gezichtsoperatie die ik onderging, duurde zeven uur. Mijn haarlijn werd naar

boven de wenkbrauwen, werd afgeschaafd. De jukbeenderen werden naar buiten gezet, de lippen werden gelift en mijn kaaklijn werd versmald.

Charlie Magazine gebruikt cookies om je surf-ervaring te verbeteren. We gaan ervan uit dat je daarmee akkoord gaat. Je kan hier meer informatie lezen over onze 'cookie-policy'.

Die koekjes zijn ok!

Nope, ik wil geen cookies

“Tijdens de transitie ben je alleen maar met jezelf bezig, het herstel van je lichaam en wat de volgende stap gaat zijn. Maar daarna volgt er een zwart gat.”

Wanneer de operaties achter de rug zijn en de psychologische gesprekken op zijn einde lopen verwachten mensen van een transgenderpersoon dat die nu eindelijk gelukkig is. Je bent niet per sé in een klap gelukkig doordat er iets is rechtgezet aan je lichaam. Vergelijk het met een scheve neus. Als dat al van bij de geboorte mis is en het wordt daarna gecorrigeerd, spring je ook niet gelijk een gat in de lucht. Het geluk moet je zelf maken, dat hangt af van de keuzes die je na de transitie maakt.

Ondanks de moeilijke periodes op mentaal en fysiek vlak bleef ik ondertussen werken en sporten. Daardoor heb ik alle aanpassingen aan mijn lichaam op een ongeziene tijdsperiode kunnen afleggen. Binnen drie jaar is Steven volledig veranderd in Sarah en is alles hersteld. Dokters, psychologen en verplegend personeel vertelden me dat het zelden voorkomt dat de operaties zo goed lukken. Mijn zoon van vijf heeft nooit vragen gesteld over zijn nieuwe ‘mammie’. Wel heeft hij eens flink gelachen toen ik met roze pantoffels aan kwam zetten. Voor hem was het vanaf het begin van de transitie heel duidelijk. Hij heeft nu een mama en een mammie. Dankzij de begeleiding van een kinderpsycholoog zijn daar nooit problemen rond geweest.

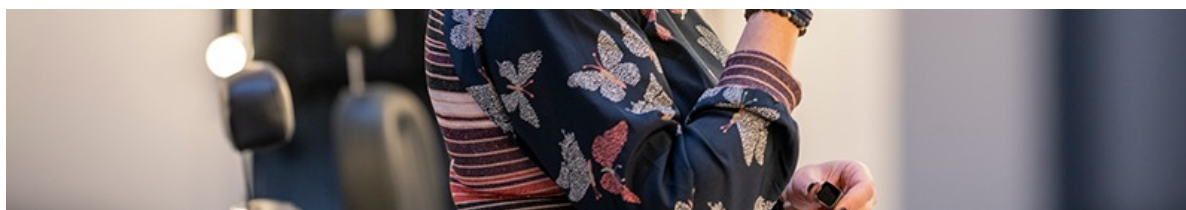

Charlie Magazine gebruikt cookies om je surf-ervaring te verbeteren. We gaan ervan uit dat je daarmee akkoord gaat. Je kan hier meer informatie lezen over onze 'cookie-policy'.

Die koekjes zijn ok!

Nope, ik wil geen cookies

Wat me vooral opviel na mijn transitie, is hoe ik veranderde als mens, en dan vooral hoe ik als Sarah naar mensen om me heen kijk. Door zelf jarenlang anders behandeld te worden kan je je veel beter inleven in iemand die door de maatschappij buitengesloten wordt. Je wordt toleranter, meer begripvol en weet dat de vooroordelen die je vroeger koesterde tegenover andere mensen vaak niet kloppen. Omdat ik nu zelf heb ervaren hoe het voelt om uitgestoten te worden door de maatschappij ben ik een beter mens geworden. Ik voel me niet langer verbitterd. Ik hou van de Sarah die ik ben geworden, op die persoon kan ik trots zijn.”

Tekst: Deborah Seymus. Foto's: Christophe Luts

Wie meer wil weten over het transgenderthema kan contact opnemen met Transgender Infopunt op het gratis nummer 0800 96 316 of via contact@transgenderinfo.be.

Schrijf je reactie

Charlie Magazine gebruikt cookies om je surf-ervaring te verbeteren. We gaan ervan uit dat je daarmee akkoord gaat. Je kan hier meer informatie lezen over onze 'cookie-policy'.

Die koekjes zijn ok!

Nope, ik wil geen cookies

LGBTQ+ , TRANSGENDER

All Rights reserved © 2020 - Birdseye Design bvba

[Over Charlie](#)

[Contact](#)

[Privacy](#)

Built by

birdseye

